

Rzym, 25 stycznia 2017

Do wszystkich członków Rodziny Wincentyńskiej

ROK JUBILEUSZOWY - 400. ROCZNICA CHARYZMATU WINCENTYŃSKIEGO

Drodzy Członkowie Rodziny Wincentyńskiej,

Niech łaska i pokój Jezusa zawsze będą z nami!

Moje serce jest przepelnione wdzięcznością i radością za ten „dar Nieba”, który pozwala całej Rodzinie Wincentyńskiej, przez cały rok 2017, obchodzić 400. rocznicę charyzmatu wincentyńskiego. W ciągu 400 ostatnich lat, charyzmat ten pozostawił w świecie bardzo głębokie ślady bezwarunkowej miłości Jezusa i czyni to również dzisiaj!

W czasie tego roku Rodzina Wincentyńska wyznaczy różne daty na rozpoczęcie świętowania. Niektórzy już zaczęli, inni zaczną później. Ale jest jedna data będąca u źródeł tych obchodów, u początku „drogi św. Wincentego a Paulo”, u początku charyzmatu wincentyńskiego, a jest nią 25 stycznia 1617 r.

To w małej miejscowości Folleville we Francji w 1617 r., Wincenty został poruszony ogromnym ubóstwem duchowym mieszkańców wsi. Kilka miesięcy później, był świadkiem ogromnego ubóstwa materialnego w miasteczku Châtillon, gdzie powstały Panie Miłosierdzia, znane dzisiaj pod nazwą Stowarzyszenie Miłosierdzia św. Wincentego a Paulo (AIC), które tak pięknie świadczy w świecie o charyzmacie wincentyńskim. Wincenty zaczął od zachęcania innych do przemiany wewnętrznej i wychodzenia z pomocą do ludzi żyjących wokół nich, a będących w potrzebie materialnej. Równocześnie sam doświadczył nawrócenia osobistego. Całkowicie się poświęcił ubogim duchowo i materialnie oraz pobudził do współpracy tak wiele osób, które poszły jego śladami, aby przez te 400 minionych lat urzeczywistnić Ewangelię „tu i teraz” w życiu milionów ludzi. Ta misja nie zakończy się, dopóki Miłosierdzie nie będzie zglobalizowane, dopóki nie obejmie wszystkich krańców świata i nie dotknie serca każdej osoby!

***Temat, który będzie nam towarzyszył w ciągu tych 12 miesięcy, brzmi:
„Byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie...”.***

W ramach obchodów 400. rocznicy charyzmatu wincentyńskiego podjęto już wiele niesamowitych inicjatyw w Rodzinie Wincentyńskiej, we wszystkich zakątkach świata: na płaszczyźnie lokalnej, krajowej i międzynarodowej, a jeszcze inne są przewidziane. Wszystkie mają na uwadze słowa Jezusa z Ewangelii wg św. Mateusza 25, 31-46, tak drogie Wincentianom i tym, których pociągnął charyzmat Wincentego a Paulo: „Byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie...”.

Uważni na wołania Ubogich, które przychodzą z zewnątrz, nie powinniśmy zapominać o kierowaniu naszego spojrzenia w stronę wnętrza, gdzie woła Ubogi w nas, w stronę ubóstwa w nas, wołającego o pomoc, proszącego o wolność i odkupienie. To właśnie rozpoznanie i przyznanie się Wincentego do własnego ubóstwa doprowadziło go do oczyszczenia serca, tego serca, które tak mocno biło dla ludzi z marginesu społecznego! Podejście Wincentego do człowieka nie było podejściem teologii „odgórnej”, ale raczej podejściem wychodzącym od własnego ubóstwa, podejściem teologii „oddolnej”. Przyjąć przybysza, który jest w nas, w każdym z nas, objąć tego przybysza, zaakceptować go, a później oddać wszystko Jezusowi, aby uzdrowił nasze rany, zupełnie Mu się oddając i całkowicie powierzając się Jego Opatrzności: to była droga Wincentego. Niech będzie to również droga każdego z nas!

Trwałe owoce tych 400 lat są widoczne w tysiącach tysięcy członków licznych gałęzi Rodziny Wincentyńskiej, którzy nas poprzedzili i żyli na sposób Wincentego, według charyzmatu wincentyńskiego, najlepiej jak umieli. Teraz nasza kolej.

Poza licznymi inicjatywami, które będziemy realizować przez cały rok 2017, by obchodzić 400. rocznicę charyzmatu wincentyńskiego, chciałbym każdemu członkowi Rodziny Wincentyńskiej, każdemu z nas rzucić wyzwanie innej inicjatywy, chociaż nie nowej, i do niej zachęcić. W specjalny sposób, podczas tego Roku Jubileuszowego, wielu podejmie jej realizację na różnych płaszczyznach, w różnych częściach świata. Z jednej strony inicjatywa ta jest dawna, bardzo dawna, a z drugiej, jest zawsze nowa, wciąż nowa jak Ewangelia!

Myślę tutaj o nowych powołaniach do życia konsekrowanego w różnych Zgromadzeniach wewnątrz Rodziny Wincentyńskiej i o nowych członkach do ich gałęzi świeckich. To oczywiste, że inicjatywa zawsze pochodzi od Jezusa. Powinniśmy jednak współdziałać i pomagać, w sposób możliwie najpełniejszy, tym, których Jezus powołuje do życia konsekrowanego lub do zaangażowania się jako członkowie świeckiej gałęzi Rodziny Wincentyńskiej, aby to wezwanie stało się rzeczywistością.

Inicjatywa jest następująca: każdy z nas - wspólnie, w grupie lub indywidualnie - wyznaczy sobie w czasie Roku Jubileuszowego ten konkretny cel: modlić się, być uważnym, szukać, zachęcać i zapraszać nowych kandydatów do podjęcia życia konsekrowanego w jednym ze Zgromadzeń Rodziny Wincentyńskiej lub do dołączenia do jednej z jej gałęzi świeckich. Czy to jest nierealne? Czy to jest jakaś ułuda? Z Jezusem wszystko jest możliwe!

Mamy nadzieję, że dzięki tej inicjatywie, podczas Roku Jubileuszowego, pojawią się nowe, liczne powołania i nowi wolontariusze. Inni będą mogli dołączyć do nas w przyszłych latach, jako owoc 400. rocznicy. Nic nie jest niemożliwe dla Jezusa i jesteśmy zaproszeni, by uczynić wszystko, co możliwe, aby z Nim współpracować. Opatrzność Boża zrobi resztę. Inicjatywa i nasze wyzwanie są jasne. Każdy członek Zgromadzenia wewnątrz Rodziny Wincentyńskiej wyznaczy sobie samemu ten oto cel: ofiaruję się Jezusowi jako narzędzie, by przyprowadzić nowego kandydata/kandydatkę do Zgromadzenia, do którego należę. Członkowie świeckich gałęzi Rodziny Wincentyńskiej uczynią to samo, by pozyskać nowego wolontariusza dla swojej gałęzi w czasie tego Roku Jubileuszowego. Nic więcej, ale też nic mniej!

Idźmy naprzód w tym roku łaski, ze słowami św. Wincentego a Paulo:

„Życzę Ci, abyś miała nowe serce i nową miłość dla Tego, który kocha nas nieustannie i czule, jakby dopiero zaczynał nas kochać. Boże upodobania są bowiem zawsze nowe i bardzo zróżnicowane mimo, że On nie zmienia się nigdy” (List 288, Coste I, 417-418).

Niech podczas tego Roku Jubileuszowego towarzyszy nam wstawiennictwo Matki Bożej od Cudownego Medalika, św. Wincentego a Paulo oraz wszystkich innych błogosławionych i świętych Rodziny Wincentyńskiej!

Wasz brat w św. Wincentym,

Tomaž Mavrič, CM
Przełożony Generalny